

คำสั่งกระทรวงการคลัง

ที่ ๑๓๖๔/๒๕๖๗

เรื่อง เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย

ของบริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน)

ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามที่ปรากฏหลักฐานต่อนายทะเบียนว่า บริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน) มีฐานะและการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย หรือประชาชน ดังปรากฏข้อเท็จจริงมาเป็นลำดับ ดังนี้

๑. นายทะเบียนได้ออกคำสั่งนายทะเบียน ที่ ๓๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้บริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน) แก้ไขฐานะและการดำเนินการตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยข้อ ๑ กำหนดให้บริษัทเพิ่มทุนและแก้ไขฐานะการเงินให้เพียงพอ ต่อภาระผูกพันและให้มีอัตราส่วนของเงินกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนดภายใน ๑ ปี แต่บริษัท ได้อุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ได้พิจารณาแล้วมีมติยกอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. บริษัทยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลางเพื่อขอฟื้นฟูกิจการ เมื่อศาลล้มละลายกลาง ได้มีคำสั่งรับคำร้องเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ มาตรา ๙๐/๑๒ (๓) กำหนดว่า นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้ เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ หรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ห้ามมิให้กรรมการประกันภัย ซึ่งในปัจจุบันคือ สำนักงาน คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย สั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการ ของลูกหนี้ หรือสั่งให้ลูกหนี้หยุดประกอบกิจการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ

๓. บริษัทไม่ดำเนินการเพิ่มทุนและแก้ไขฐานะการเงินให้เป็นไปตามคำสั่งนายทะเบียนดังกล่าว และเมื่อครบกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตามคำสั่งนายทะเบียนบริษัทได้ยื่นคำขอขยายระยะเวลาแก้ไขฐานะ และการดำเนินการตามคำสั่งนายทะเบียนดังกล่าวออกไป โดยอ้างเหตุผลว่าอยู่ในระหว่างการดำเนินการ กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ของศาลล้มละลายกลาง

๔. เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้จัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งปรากฏผลการนับคะแนนว่า แผนฟื้นฟูกิจการไม่ได้รับความเห็นชอบ จากที่ประชุมเจ้าหนี้ แต่ผู้ทำแผนยื่นคำร้องคัดค้านการนับคะแนนการลงมติของเจ้าหนี้กับศาลล้มละลายกลาง

ซึ่งศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ตรวจสอบกระบวนการและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องในการลงมติล่วงหน้าของเจ้าหนี้ โดยศาลล้มละลายกลางนัดฟังคำสั่งในวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๕. เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รายงานการนับผลลงมติของเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิออกเสียงเกี่ยวกับแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งปรากฏว่า คะแนนการลงมติของเจ้าหนี้ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเจ้าหนี้ไม่เห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ และในวันดังกล่าวศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้คู่ความทุกฝ่ายทราบผลคำสั่งตามกฎหมายแล้ว

๖. เมื่อศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ คือ “บริษัท” จึงกลับไปเป็นของผู้บริหารของบริษัท และให้ผู้ถือหุ้นของบริษัทกลับมามีสิทธิตามกฎหมายต่อไป นอกจากนี้ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการดังกล่าวยังส่งผลให้การกำกับดูแลบริษัทกลับมาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏดังกล่าว นายทะเบียนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกคำสั่งนายทะเบียน ที่ ๔๘/๒๕๖๖ เรื่อง ให้บริษัท สิ้นมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน) หยุดรับประกันวินาศภัยเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. นอกจากนี้ ได้ปรากฏข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียนที่จะนำเสนอรัฐมนตรีใช้อำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(๑) ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ บริษัท มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน จำนวน ๓๓,๖๘๐.๒๒ ล้านบาท จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ ไม่ครบถ้วน จำนวน ๓๕,๐๕๔.๗๑ ล้านบาท จัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ ไม่เพียงพอจำนวน ๓๖,๔๑๙.๗๑ ล้านบาท และบริษัทมีค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายจำนวนกว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อพิจารณาจากฐานะการเงินของบริษัท แสดงให้เห็นว่า บริษัทไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะสามารถจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด และไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ตามสัญญาประกันภัยที่บริษัทมีภาระผูกพันที่มีอยู่กับผู้เอาประกันภัยได้ และจากการที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้สอบถามและติดตามความคืบหน้าจากบริษัทเกี่ยวกับการแก้ไขฐานะการเงินให้เพียงพอต่อภาระผูกพัน และให้มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่าบริษัทจะเพิ่มทุน

เพื่อแก้ไขฐานะการเงินอย่างแน่นอน จึงแสดงให้เห็นชัดเจนว่า บริษัทมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สินและมีฐานะการเงินไม่มั่นคง ซึ่งหากประกอบธุรกิจต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๙ (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) บริษัทมีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามความในพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควรซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน ตามมาตรา ๕๙ (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

(ก) บริษัทไม่ได้บันทึกรายการค่าสินไหมทดแทนในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีให้ถูกต้องครบถ้วน ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันจะต้องลงรายการนั้น อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(ข) บริษัทไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ บุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้อง หรือผู้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย ให้ครบถ้วน ภายในระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยและกฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ถือว่า เป็นการประวิงการจ่ายเงิน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย

(ค) บริษัทไม่กระทำการแจ้งผลการพิจารณาค่าสินไหมทดแทนภายในระยะเวลาที่บริษัทกำหนด เป็นความผิดตามมาตรา ๓๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอใช้เงิน หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๙

(ง) บริษัทจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท และเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืน ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดสรร เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน และเงินสำรองอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) เมื่อศาลล้มละลายกลางยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ บริษัทได้เลิกจ้างพนักงานทั้งหมดรวมจำนวน ๑,๔๕๖ คน และจ่ายเงินค่าจ้างและค่าชดเชยแรงงานทั้งหมดแล้วภายในวันดังกล่าว พฤติการณ์แสดงให้เห็นชัดเจนว่าบริษัทไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยอีกต่อไป

จากข้อเท็จจริงและหลักฐานที่ปรากฏดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า บริษัทมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน จัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด และจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามมาตรา ๒๗/๔ ไม่เพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด มีสินทรัพย์สภาพคล่องไม่เพียงพอสำหรับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด แสดงให้เห็นว่า บริษัทมีฐานะการเงินไม่มั่นคงและไม่เพียงพอต่อภาระผูกพัน รวมถึงบริษัทไม่มีแนวทางในการแก้ไขฐานะการเงิน มีประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายโดยไม่มีเหตุอันสมควรอันทำให้ผู้เอาประกันภัยและประชาชนได้รับความเสียหายอันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายหลายประการ บริษัทไม่มีความสามารถและความพร้อมที่จะรับประกันภัยและประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยได้ต่อไป ถ้าให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนหรือผู้เอาประกันภัย ตลอดจนความน่าเชื่อถือของธุรกิจประกันภัย ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ (๑) (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยของบริษัท สินมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน) และหากบริษัทไม่เห็นด้วยกับคำสั่งนี้ มีสิทธิเสนอคำฟ้องยื่นต่อศาลปกครองกลางภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

พิชัย ชุณหวิชัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง